

[Formanden.]

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et enhedsorgan til kontrol af overholdelsen af skatte- og afgiftslovene [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LII) findes i tillæg A. sp. 3935, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).

Forslagene sattes til forhandling.

Finansministeren (Poul Møller): I anledning af de af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen fremsatte forslag vil jeg gerne straks sige, at det i og for sig er tilfredsstillende, at der i folketinget er en almindelig interesse for at skærpe kontrollen med skattepligten og for at begrænse skatteunddragelserne mest muligt. Det udtalte jeg her i tinget for nylig, da hr. Ømanns forespørgsel vedrørende skatteunddragelser var til behandling, og det, jeg sagde ved den lejlighed, gælder stadig, men jeg vil ikke trætte det høje ting med at gentage hele min tale fra den dag.

Det kan jo se ud, som om hr. Ømann og hr. Sigsgaard nu kappes om, hvem af dem der over for offentligheden skal stå som skatteunddragelsernes fjende nr. 1. Men kan disse ugentlige debatter føre til, at den almindelige indstilling i befolkningen over for skatte- og momsunddragelser ændres, kan det jo kun være tilfredsstillende. Det er en afgørende forudsætning for, at man på lidt længere sigt kan komme disse afgiftsbesvigelser til livs, at de i folks bevidsthed kommer til at stå som lige så alvorlige lovovertrædelser som almindelige berigelsesforbrydelser. På dette punkt er jeg ganske enig med forslagsstillerne.

Den praktiske virkning herudover af forslagene om ændring af kontrolloven og om udnyttelse af visse af kontrollovens beføjelser hænger sammen med problemet om det tilstrækkelige kvalificerede personale til at udnytte loven. Som jeg sagde under forespørgselsdebatten den 13. i denne måned, har man stort set i de gældende lovbestemmelser, i kontrollove og afgiftslove, de beføjelser, der er påkrævet for at gennemføre en effektiv skatte- og afgiftsforvaltning, men vi mangler det tilstrækkelige personale til at udnytte disse bestemmelser, og dette for-

hold bedres ikke ved, at der pålægges skattemyndighederne nye kontrolopgaver og tillægges dem nye beføjelser. Uden et kvalificeret personale af tilstrækkelig størrelse er sådanne beføjelser blot et slag i luften.

Derfor går vore bestræbelser, som jeg fremhævede under forespørgselsdebatten, først og fremmest ud på at omskole og videreuddanne personale til ligningsarbejdet. Har vi et tilstrækkeligt personale til rådighed for ligningsarbejdet — og i denne forbindelse ser jeg frem til det tidspunkt, hvor de værste problemer i forbindelse med kildeskattens indførelse er overstået — så vil kontrollovens beføjelser kunne udnyttes og ligningen forbedres, og i det omfang, de stillede forslag kan bidrage til det, er jeg naturligvis positivt indstillet over for dem.

Jeg skal herefter gå over til at omtale de enkelte forslag.

De foreslåede ændringer i kontrolloven går i hovedsagen ud på dels at fjerne forskellige begrænsninger for skattevæsenets kontrolbeføjelser, dels at flytte visse kontrolbeføjelser fra en højere til en lavere myndighed. Til den førstnævnte gruppe hører bestemmelserne i § 6, stk. 2 og 3, om, at undersøgelse på stedet kan foretages, „når der er rimelig grund dertil“. Disse ord ønskes nu slettet. Ordene blev indsat under folketingsbehandlingen 1967 ved et af den daværende finansminister stillet ændringsforslag til kontrolloven. Dette vilkår har, efter hvad ligningsdirektoratet oplyser, ikke hidtil givet anledning til vanskeligheder, men hvis det ønskes i det høje ting, at denne begrænsning skal falde væk, har jeg intet imod det.

Beføjelserne i § 8 C, stk. 1 og 2, og i § 8 D til at bestemme, at der kan indhentes oplysning vedrørende ikke navngivne skattepligtige, ligger efter den gældende lov hos finansministeren, og for så vidt angår § 8 C, stk. 1, kræves yderligere en indstilling fra ligningsrådet. Jeg vil være betænkelig ved som foreslået at henlægge disse beføjelser til skatterådene, da det i så fald ikke vil være muligt at gennemføre en ensartet praksis for hele landet. Derimod kan det overvejes, om beføjelsen skal ligge hos finansministeren eller hos ligningsrådet, men dette spørgsmål kan det udvalg, der i øjeblikket overvejer ændringer i skatteadministrationens struktur, tage op. Beføjelsen efter § 9 tror jeg bør